

Familien, hvorfra saa endvidere al Samfundsfølelse stammer. Kvindens legemlige Organisation har dernæst, mener han, allerede fra den tidligste Tid gjort hende mere nøjsom end Manden med Hensyn til Føde, medens hendes Svaghed har tvunget hende til at forarbejde Klædningsstoffer og bygge Hytte til Beskyttelse for sig selv og sine Børn. Stødet til al Kunst og Industri er herved udgaaet fra hende. Omsorgen for hendes egen og Børnenes Sikkerhed har endelig givet hende Afhængighedsfølelse og derigjennem vakt hendes Andagt, medens det stille Hjemliv, hun har maattet føre, udvikle hendes Fantasi og lærte hende at forme en ideel Verdensanskuelse. Saaledes er det gennemgaaende blevet Kvinden, som har udsaaet de første Spirer til al Kultur, medens det har været forbeholdt Manden med sin kolde Forstand, sin mekaniske, paa Matematik byggede Verdensopfattelse, at fuldføre hendes Udkast og frembringe noget varigt paa alle Omraader.

Den lærde Italieners Opfattelse, der skal være bygget paa fysiologiske og psykologiske Studier, er ingenlunde blottet for Aand. Men det synes unægtelig, som om han ligesom saa mange andre, der sysler med Fortidens Tilstande, ikke har kunnet holde sig fri for at overføre moderne lagttagelser paa Forhold og Personer fra ældre Tider. Naar han mener, at „Urkvinden“ for at hellige sig til sit Barns Pleje saa vel som af Hensyn til sin aandelig og legemlig saa stærkt modtagelige Natur har maattet friste Livet i „stille, om end travl, Tilbagetrukthed“, saa passer denne Skildring vistnok mere paa Kulturkvinden end paa hine „Urkvinder“, for hvem det at føde Børn kun var en ubetydelig Afbrydelse i deres haarde Arbejde. Efter visse Fysiologers Mening er endog den fremherskende Forskjel med Hensyn til Størrelse og Kraft, som nu er til Stede i Mænds og Kvinders Legemsbygning, væsentlig fremkaldt af Kulturen. Forfatteren mener, at Kulturen har virket til at frembringe „Blandingsnaturer“; men det kan dog vist ikke nægtes, at Udviklingen med Hensyn til Mænds og Kvinders aandelige og legemlige Natur har øvet samme Virkning som paa andre Omraader, nemlig den at differentiere, det vil sige at udforme forskjelligt. Kun saare faa af vor Tids Kvinder og Mænd kan man med Rette hilse med det Tilraab, som Elisabeth Browning sendte George Sand: Du, Kvinden med den store Hjerne og Manden med det store Hjerte! Om Forsøgene paa at vende Vognen til en anden Side vil lykkes, vil føre til, at der fremstaar saadanne Blandingsnaturer, der kan have mere virkeligt Fællesskab med hinanden, end Mænd og Kvinder nu til Dags har, det vil Fremtiden vise.